

The Project Gutenberg eBook of Min Tants Planer: Komedi i en akt, by Henri Nicolle

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Min Tants Planer: Komedi i en akt

Author: Henri Nicolle

Release Date: September 30, 2010 [EBook #34014]

Language: Swedish

Credits: Produced by ronnie sahlberg, Jana Srna and the Online Distributed Proofreading Team at <https://www.pgdp.net> (This book was produced from scanned images of public domain material from the Google Print project.)

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MIN TANTS PLANER: KOMEDI I EN AKT

Sv. Theatern.

N:o 143.

MIN TANTS PLANER.

KOMEDI I EN AKT

AF

HENRI NICOLLE.

Fri öfversättning.

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 50 öre.

Jemlikt Kongl. Maj:ts Nåd. förordning af den 20 Juli 1855, ega de Theater-Direktörer i landsorten, som vilja gifva denna pjes, att derom öfverenskomma med Författaren, under adress: A l b e r t B o n n i e r i Stockholm.

MIN TANTS PLANER.

KOMEDI I EN AKT

AF

HENRI NICOLLE.

Fri öfversättning.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

PERSONERNA.

ERNEST DUPLESSIS.

FRU GARDONNIÈRE.

CECILE, hennes niéce.

LISE, kammarjungfru.

Händelsen föregår i Paris.

STOCKHOLM.

HÖRBERGSKA BOKTRYCKERIET, 1864.

En elegant salong med dörrar på båda sidorna; i fonden en kamin; midt på scenen ett bord med stolar omkring. Till venster en soffa, och framför den ett mindre bord med skrifttyg och papper. Till höger en fåtölj, och framför den ett litet sybord, med sykorg och handarbete.

Första Scenen.

FRU GARDONNIÈRE. LISE.

FRUN (*inkommer hastigt från höger med ett bref i handen. Lise inkommer från venster*). Lise, lemna det här brefvet genast till sin adress och vänta på svar. Det måste blifva ett svar!

LISE. Ja frun! (*afsides i det hon ser på brefvet*). Åh! till den unga grannen som frun processar med! Det var lustigt! (*går till venster*).

Andra Scenen.

FRU GARDONNIÈRE.

Ändtligen är första steget taget, och jag hoppas att jag skall lyckas! Det är sannt att jag kastar mig in i ett tokigt, ett romaneskt äfventyr — — ett omöjligt kanhända — — Omöjligt? nej! Jag vågar mycket, det vet, det känner jag — — men hvad skulle jag också inte våga för min snälla Cecile? Ty att förlora henne, att se henne begrafva i ett kloster så mycken ungdom och skönhet, det skulle vara döden för mig. Men min plan skall lyckas, och döden får vänta! För att väcka hennes rena och känsliga hjerta för kärleken, behöfs endast att hon tror sig älskad, verkligt älskad af en ung man lika vacker som hon själf; och med ett hjerta lika rent som hennes eget. — Nåväl! en sådan ung man finns verkligen . . jag har träffat på ett sådant hjerta! Skall han komma? tänk om han skulle vägra — det vore pikant nog, efter allt hvad jag vågat för honom . . ty jag kan inte neka att jag gått djerft till våga! (*vid fönstret*) Ja, min käre granne! jag har varit mycket djerf emot er! Man hade sagt mig så mycket till er fördel, för omkring ett halft år sedan. . . Ni var arbetsam, ni älskade studier och resor, ni hade varit en god son, och allt detta sammanlagdt gjorde att jag i er anade ämnet till en utmärkt äkta man. I samma ögonblick fattade jag den föresatsen att gifta er med min Cecile! Och hvarför inte? Ålder, förmögenhet, samhällsställning, allt passar förträffligt! Men ni kände inte hvarandra. Ni min herre, lefde indraget, min niéce ville aldrig taga emot något besök . . huru föra er tillsammans? — Jo, jag hittade på ett medel . . en god process . . ja! det vill säga, en mycket dålig sådan! En stackars liten bäck letade sig fram genom bådars våra trädgårdar; vattnet torkade ut på våren, och när det kom igen så sökte det sig en annan väg . . jag skyndade mig att anklaga er för att hafva gifvit den ett annat lopp . . och jag skickade er en stämning, i den förhoppning att ni skulle infinna er för att föreslå mig förlikning, eller afgifva en förklaring — — Nej! inte ett ord, inte det minsta steg att gå mig till möte! — Men när ni i går fått veta att jag, sedan jag förlorat i första instansen, ämnade appellera till högre rätt, då ändtligen blef min unga herre litet orolig . . ni har skrivit till mig — jag har svarat, och nu vill jag väl se om ni inte skall komma till slut!

Tredje Scenen.

FRUN. LISE.

LISE (*hastigt från venster*). Frun! jag fick ett svar!

FRUN. Åh! det var jag säker om!

LISE. Här är det!

FRUN. Gif hit! (*läser*). »Ja min fru, vi skulle kanske kunna komma öfverens, om endast advokaterna icke blanda sig i saken. Låt oss förklara oss: jag är till er tjenst. Jag antager på förhand den dag och timma, som ni behagar utsätta för vårt samtal?» — Ah! jag har fångat honom!

LISE (*afsides*). Det var märkvärdigt hvad frun är glad!

FRUN (*skrifvande*). »Jag väntar er redan i dag, vid middagstiden. Er tillgifna granne, enkefru Gardonnière.» — Lise! skynda genast tillbaka med det här svaret!

LISE. Skall det vara svar nu med?

FRUN (*otåligt*). Åhnej! skynda!

LISE (*afsidet*). Det här är kuriöst! (*går*).

Fjerde Scenen.

FRUN. CECILE.

FRUN. Mina planer krönas äntligen med framgång! Cecile skall inte gå i kloster! (*sätter sig på soffan*).

CECILE (*från höger, sätter sig bredvid henne på en taburett*). Hvad är det åt er, min tant? Ni ser så glad ut!

FRUN. Ah, det är du Cecile! omfamna mig, mitt barn!

CECILE. Gerna! Hvad hade tant så roligt åt då jag kom in?

FRUN. Jag tänkte på en underlig idé som herr Lapierre hade i går.

CECILE. Er advokat?

FRUN. Ja, min *dyre* advokat! Kan du gissa hvad han föreslog mig?

CECILE. En ny process?

FRUN. Nej! ett nytt äktenskap!

CECILE. För er?

FRUN. För mig.

CECILE. Och med hvem?

FRUN. Med honom sjelf, naturligtvis!

CECILE. Och det skrattar ni åt?

FRUN. Som du ser!

CECILE. Ni ämnar då verkligen gifta er för tredje gången, tant?

FRUN. Tycker du det!

CECILE. Således gaf ni honom afsked?

FRUN. Jag tror det nästan!

CECILE. För alltid?

FRUN. Det är troligt! Jag sade honom visserligen att mitt hus är mycket tyst och ödsligt — och att jag trodde det en man skulle behövas der. Men om jag gifte mig, så skulle det se ut som om jag ville göra min niéce arflös! Dessutom om jag skall välja en man, så är det bättre att välja den åt henne än åt mig . . min tid är förbi, och hennes kommer!

CECILE. Min tant. — —

FRUN. Ja, så är det, mitt barn!

CECILE. Men jag — —

FRUN. Seså, rodna inte, och framför allt, upprepa inte den der vanliga frasen som man hör all ungt folk nu för tiden! De äro i fråga om äktenskapet alldeles som väl uppfostrade barn, hvilka slå ner ögonen när man bjuder dem bakelser eller konfekt! — Du småler? Genera dig inte, mitt barn! skratta till och med . . det gör mig så ondt att se dig dyster och sorgsen! Du måste medge att jag gjort allt för att förströ dig . . jag har till och med skaffat dig en process, men jag är verkligen rädd att jag måste förneka dig denna förströelse snart nog!

CECILE. Hur så, tant? fruktar ni kanske för kostnaderna?

FRUN. Ja, litet för kostnaderna, och mycket för pratet!

CECILE. Hvilket prat!

FRUN. Ser du, kära barn, en process, hur obetydlig som helst, väcker alltid uppmärksamhet. Tidningarne tala om den —

CECILE. Tidningarne?

FRUN. Dessutom är jag trött på hela saken och efter som domstolen i går förklarar vår granne hafva rättighet att vara ensam om den lilla bäcken, så tror jag att vi böra stanna der!

CECILE. Och våra stackars träd som skola dö ut?

FRUN. Vi få begagna dem till ved!

CECILE. Åh tant, ni är elak i dag.

FRUN. Det är därför att jag vill inte längre vara narr för — —

CECILE. Narr? hvad menar tant?

FRUN (*afsidet*). Det går bra! (*högt*) Du tror dig hämnas på vår granne, genom att anställa den der tråkiga processen emot honom?

CECILE. Nåväl?

FRUN. Nåväl, tvärtom! han har drivvit gäck med oss båda två!

CECILE. Huru?

FRUN. Han är förtjust öfver våra förföljelser!

CECILE. Åh!

FRUN. Han har ledt bort bäcken bara för att få det derhän!

CECILE. Ja, men af hvad skäl?

FRUN. Af det skäl att — — — nej jag kan inte . . jag bör inte säga dig det!

CECILE. Nåja, i så fall — —

FRUN. Men i alla fall — om du lofvar mig att aldrig för någon . . . för *någon* . . . du förstår mig?

CECILE. Jag lofvar allt hvad ni vill, tant!

FRUN. Nåväl, mitt stackars barn — men kom ihåg att du har lofvat!

CECILE. Ja tant, ja!

FRUN. Nåväl — vår unge granne, herr Duplessis — du kommer att bli, ond — herr Duplessis har tvungit oss till en process, bara för att få knyta förbindelser med oss —

CECILE. Lagliga?

FRUN. Ja, lagliga och alfvarsamma!

CECILE. Hvad menar tant?

FRUN. Åh, det är en afskyvärd tillställning! Man skall anfalla mig, — har han sagt till sig sjelf — jag försvarar mig, jag vinner, och under förevändning af att uppgöra en förlikning, kan jag presentera mig hos dem!

CECILE. Här?

FRUN. Just här! »Och en gång der, kan jag sjelf bli i tillfälle att se» — — gissar du inte?

CECILE. Nej! Bli, i tillfälle att se — hvad?

FRUN. Om han lyckas behaga dig.

CECILE. Hvarför det?

FRUN. För att gifta sig med dig!

CECILE. Men . . af hvad skäl?

FRUN. Af det skälet att han älskar dig.

CECILE. Han älskar mig . . mig — min tant?

FRUN. Ja, dig — dig, min niéce! och om du visste — —

CECILE. Säg ut, tant!

FRUN. Nej . . nej! . det är fråga om någonting mycket viktigt . .

CECILE. Ja, men jag har ju lofvat?

FRUN. Ja, det var sannt! Nå ja, då får jag väl ingenting dölja för dig! Men min Gud, det är så svårt — — (*tar hennes hand och för henne till fönstret*). Ser du det der stora kastanieträdet i hans trädgård . . der, midtför — —

CECILE. Ja.

FRUN. Han klättrar upp i det hvarje qväll för att beundra dig, när du sitter ute på terrassen.

CECILE. Men det är opassande — — — och så mycket mera opassande som jag nästan alltid går dit utan att ha gjort toalet.

FRUN. Jag har ju sagt det . . det är himmelskriande! Men det är väl ändå värre! Härom morgonen, när jag kom in hit i salongen, hittade jag ett papper på golvet, ett papper fastadt med schärt band vid en stor kastanie.

CECILE. Ett karteradt papper?

FRUN. Nej, ett papper med verser på . . verser adresserade till dig!

CECILE. Verser! . Allt det här är mycket ledsamt, mycket komprometterande . . att klättra upp i ett kastanietråd . . att kasta in verser . . Dåliga verser förmodligen? Har tant dem kvar?

FRUN. Nej, jag har förlagt dem.

CECILE. Så tråkigt! Men i alla fall, på det der sättet kan det väl inte fortfara?

FRUN. Nej, jag hoppas det!

CECILE. Det vill säga, ni ämnar ta edra försigtighetsmått?

FRUN. Lita på det!

CECILE. Och att om han nånsin vågar visa sig här — —

FRUN. Åh!

Femte Scenen.

DE FÖRRE. LISE.

LISE. Herr Ernest Duplessis frågar om frun vill taga emot honom.

FRUN. (*till Cecile*). Hvad sade jag?

CECILE. Han vågar komma hit!

FRUN. Som du ser . . . men oroa dig inte . . . jag vet hvad jag skall göra!

CECILE. Ah! ni vet?

FRUN. Ja visst, och jag är säker om att du skall gilla — —

CECILE. Hvad då?

FRUN. Att jag gör som du nyss antydde!

CECILE. Som jag antydde?

FRUN. Ja visst . . . nemligen visa bort honom.

CECILE. Ah! har jag sagt det?

FRUN. Sedan jag först låtit honom förstå — —

CECILE. Ja visst, tant!

FRUN. Att han aldrig kan ha hopp om att behaga dig — —

CECILE. Nej, inte det minsta . . . ni känner min föresatts . . .

FRUN. Klostret, ja!

CECILE. Och det hade därför kanske varit bäst att inte ta' emot honom! . (*till Lise*) Bed herr Duplessis stiga in!

LISE. Ja, mamsell! (*går*).

CECILE. Jag går in till mig! (*stannar och ser åt dörren som Lise lemnat öppen*).

FRUN. Nå?

LISE (*anmäler*). Herr Duplessis!

CECILE. Ja, jag går, tant . . . jag går! (*skyndar in*).

FRUN (*för sig*). Aha! nyfiken! Då är jag lugn.

Sjette Scenen.

FRUN. ERNEST.

ERNEST (*inkommer och helsar*). Min fru!

FRUN. Min herre!

ERNEST. Ni har varit så god och önskat ett samtal med mig, och jag är färdig att — —

FRUN. Ett ögonblick! Vi träffas visserligen för att tala om affärer, men affärerna behöfva icke förjaga artigheten! Gör mig det nöjet att — —

ERNEST (*tar en stol*). Jag tackar, min fru!

FRUN (*afsides i det hon går till sin fåtölj*). Han ser bättre ut än jag trodde, och jag har gjort ett ypperligt val för min niéce!

ERNEST (*afsides*). Hon kommer säkert att fordra hälften af bäcken . . . jag skall försvara den till sista droppen!

FRUN (*gladt, i det hon ser Ernest med allvarligt och tillbakadraget väsende sätta sig på långt afstånd*). För allt i världen, herr Ernest! låt oss lägga bort alla motpartsminer, och efter som vi äro här för att uppgöra en öfverenskommelse, så räck mig er hand — det blir en god början!

ERNEST. Min fru! (*afsides*) Får gå för handen — — men hvad bäcken beträffar — —

FRUN. Vet ni min unge granne, att ni har totalt besekrat mig i går.

ERNEST. Ack ja, min fru, — totalt!

FRUN. Men vet ni också att jag kunde ta min revanche genom att gå till högre instance?

ERNEST. Ingenting är omöjligt, min fru!

FRUN. Såvida jag inte föredrog att förklara mig nöjd med hvad jag fått.

ERNEST. Huru, ni afstår?

FRUN. Från att appellera? . . bestämdt!

ERNEST (*mycket belåten*). Således är allt slut, min fru?

FRUN. Ja, affären är uppgjord . . vi få lefva utan vatten!

ERNEST (*artigt och muntert*). Akta er — min fru! . Jag är litet misstrogen . . jag har alltid hört sägas att i fråga om processer, ger man ingenting för intet!

FRUN. Ni tror kanske att jag vill beröfva edra blommor några droppar vatten? Ah, min herre ni misskänner mig! Det smärtade mig att ni skulle anse mig för en orättvis, processlysten och farlig granne, — — jag ville bevisa er motsatsen, se der allt! och det är derföre som jag proponerat ett samtal emellan oss. Det är sannt att jag är litet egen, litet fantastisk — åtminstone har man sagt mig det ibland! Men fast man anser mig vara qvick, så har jag ändå haft tillräckligt förstånd att redan från början inse det vår process var afskyvärd!

ERNEST. Men i så fall . . hvarför börja den?

FRUN. Af viktiga . . men hemliga skäl . . som skulle ursäkt mig, hoppas jag, i fall det vore mig tillåtet att yppa dem!

ERNEST. Viktiga och hemliga skäl?

FRUN (*stiger upp och ringer*). Han tyckes ha förstått mig! (*Lise inkommer*). Lise, har hon frågat efter mig.

LISE. Hvilken, frun?

FRUN. Min niéce?

LISE. Jag tror inte det?

FRUN. Mår hon något bättre i dag?

LISE (*förvånad*). Hvilken, frun?

FRUN. Min niéce.

LISE. Kors! . hon mår som vanligt!

FRUN (*med bedröfvad mine*). Hon hvilar sig, inte sannt?

LISE. Nej, hon klär sig.

FRUN. Du menar att hon försöker stiga upp.

LISE (*afsides*). Hvad behöfver frun bekymra sig för mamsell?

ERNEST. Är er niéce illamående?

FRUN. Hon är sjuklig . . det syns visst inte på henne — tvärtom . . men det är så mycket mera oroande . . (*till Lise*) Ah! . (*till Ernest*) Ni tillåter? (*till Lise*) Om min niéce frågar om jag gått ut, så svara ja. Det vill säga, nej! Men tala för all del inte om att herr Duplessis är här.

LISE (*i det hon går*). Om jag begriper ett ord, så — —

ERNEST. Men hvarför dölja att jag är här, min fru? Skulle min närvaro kunna — —

FRUN. Åh . . nej, nej!

ERNEST. Ni säger det der med en ton — —

FRUN. Men det är kanske orätt af mig att uppehålla er så länge.

ERNEST. Ni har således ingenting mera att säga mig? Ni önskar ingen öfverenskommelse, intet skadestånd?

FRUN. Ack jo, det var sannt . . jag höll på att glömma det!

ERNEST (*afsides*). Seså! nu ä' vi der!

FRUN. Jag begär — er vänskap!

ERNEST. Ingenting annat? . Men den har ni ju redan!

FRUN (*med bryderi*). Ja . . ni är en ädel ung man, ni är öppenhjertig . . god . . och jag tänkte — —

ERNEST. Hvad då?

FRUN. Åh, ingenting! . Farväl, min herre!

ERNEST (*afsides i det han går*). Det är ett utmärkt fruntimmer!

FRUN (*afsides*). Han är nyfiken att få veta mera!

ERNEST (*afsides*). Det vore kanske på sin plats att erbjuda henne hälften utaf bäcken! (*närmar sig*). Min fru . .

FRUN (*afsides*). Der är han igen!

ERNEST. Ännu ett ord, om jag får be!

FRUN. Min herre!

ERNEST. Nyss på stunden, när ni hade den artigheten att vilja ursäkt er för det ni öppnat process mot mig, afbröt man er just som ni ämnade tala om viktiga och hemliga skäl . .

FRUN. Har jag talt om sådana?

ERNEST. Ja min fru . . och som det inte är möjligt annat än att dessa skäl till någon del angå mig — —

FRUN (*lifligt*). För all del . . tro inte — — —

ERNEST. Men min fru, om dessa skäl verkligen röra min person — —

FRUN. Ni söker förgäfves få mig att yppa dem!

ERNEST. Jag kan således inte få ert förtroende?

FRUN. Nej, det är omöjligt!

ERNEST. Då återstår mig endast att aflägsna mig. Farväl min fru!

FRUN. Herr Duplessis!

ERNEST. Min fru!

FRUN. Ni tycks taga så liflig del i hvad som rör oss, att jag inte kan öka mitt syndaregister emot er, genom att visa er misstroende. Har ni styrka att bevara en högst ömtålig hemlighet!

ERNEST. Jag har en ovanlig styrka, min fru!

FRUN. Ni svär således att aldrig för någon yppa . .

ERNEST. Ja, jag svär det!

FRUN. Och jag emottar er ed! (*afsides*) Nu måtte jag kunna vara säker om tystnad på båda hållen!

ERNEST (*afsides*). Hvad skall jag väl få höra! (*de sätta sig vid bordet midt på scenen*).

FRUN. Min käre granne, jag har ingen mera anhörig än min niéce. Begåfvad med alla ungdomens och skönhhetens behag, har hon hastigt, ifrån att vara glad, lycklig och leende, blifvit orolig, tankspridd och nedslagen.

ERNEST. Skulle väl bäcken i trädgården kunna vara orsaken?

FRUN. Afbryt mig inte! Jag har således sett henne sorgsen, förändrad — och när jag velat undersöka skälen till denna förvandling, så har jag — med en häpnad som ni säkert skall dela — upptäckt — —

ERNEST. Min Gud, ni skrämmer mig!

FRUN. Kom ihåg att ni har lofvat mig den mest obrottsliga tystnad!

ERNEST. Ja min fru . . jag har till och med svurit! . . . Ni har upptäckt.

FRUN. Ser ni den der terrassen?

ERNEST. Som vetter åt min trädgård? . Ja.

FRUN. Förut gick hon nästan aldrig dit. Men på en gång, det är väl omkring ett år sedan, går hon dit hvarje dag. Hon har låtit sätta upp ett tält der.

ERNEST. För att få skugga troligen!

FRUN. Så säger hon . . men den förklaringen ansåg jag ej giltig . . jag ville se, och jag såg —

ERNEST. Hvad då?

FRUN. Att hvarje qväll, då jag trodde hon var i sitt rum — —

ERNEST. Nåväl?

FRUN. Så gick hon helt försigtigt derifrån och gömde sig i tältet; hon stannade der orörlig och upprörd som en ny Hero, väntande en ny Leander!

ERNEST. Och denne nye Leander?

FRUN. Är ni, min herre!

ERNEST. Jag?! (*de stiga upp*).

FRUN. Ack ja!

ERNEST. Är ni säker på det?

FRUN. Alldeles för säker, min herre! Också måste jag gripa till ett energiskt medel.

ERNEST. Hvilket medel?

FRUN. Jag måste anställa en process mot er. Jag måste dränka denne nye Leander, och lyckligtvis fanns er bäck alldeles till hands!

ERNEST. Men jag måste tillstå att jag inte begriper — —

FRUN. Förstår ni inte det? Det var min pligt att bota min niéce för hennes olyckliga kärlek.

ERNEST. Olyckliga?

FRUN. Ja, efter som den är utan hopp! Och det finns ingen obehagligare karl än den som man processar med.

ERNEST. På min ära, min fru . . idén var ganska fyndig! . Men ännu en gång, är ni säker på att det är mig hon älskar?

FRUN. Ack ja!

ERNEST. Har ni giltiga skäl att tro det?

FRUN. Tyvärr!

ERNEST. Jag måste tillstå för er att jag inte vågar tro det!

FRUN. Ni är svår att öfvertyga!

ERNEST. Nej min fru, men jag är blygsam, och jag tvekar antaga — —

FRUN. När allt kommer omkring, så har ni kanske rätt.

ERNEST. Ja, inte sannt?

FRUN. Jag har kunnat misstaga mig.

ERNEST. Tror ni det!

FRUN. En sådan der kärlek kommer inte utan skäl!

ERNEST. Nej visst inte!

FRUN. Det fordras hos den som skall inge en sådan passion, nästan öfvernaturliga egenskaper!

ERNEST. Ja, det är sannt!

FRUN. Och fastän ni är en ganska ovanlig ung man —

ERNEST. Ja visst . . . men i alla fall . . . hennes qvällstationer i tältet — —

FRUN. Det var kanske bara nyfikenhet! . .

ERNEST. Nej min fru . . . nej, ni har rätt! Ingenting är mera påtagligt! . . . det är jag som sysselsätter henne . . . jag finner olyckligtvis i allt hvad ni sagt mig, spåren af en verklig, allvarlig kärlek.

FRUN. Ack min Gud, der kommer hon! Gå, min herre, så att hon inte får se er!

Sjunde Scenen.

DE FÖRRE. CECILE.

CECILE. Ni har frågat efter mig, min tant?

ERNEST (*afsides*). Det är hon!

CECILE (*blir honom varse*). Ah, förlåt . . . jag visste inte . . .

FRUN (*spelar brydd*). Jag tänkte sjelf inte uppå, att — —

ERNEST. Min fröken.

CECILE. Min herre!

ERNEST (*afsides*). Hon är djupt upprörd! (*till frun*) Ni ser nu sjelf, min fru . . . och hennes upprörda tillstånd upphäver alla mina tvifvel!

FRUN (*till Ernest*). Inte ett ord, min herre! och förvärra inte det onda genom att stanna här längre . . . jag besvär er — lemna oss! (*till Cecile*) Min nièce, tillåt mig att presentera för dig Herr Ernest Duplessis, vår motpart!

ERNEST. Motpart? — Åh, mamsell! var öfvertygad om — —

FRUN. Det är bra . . . mycket bra! . . . farväl min herre! . . . (*sakta till Cecile*) Hvad tycker du om honom?

CECILE (*likaså*). Han ser mycket intressant ut!

ERNEST (*afsides*). Hon är förtjusande . . . trots sitt illamående! . . .

Åttonde Scenen.

DE FÖRRE. LISE.

LISE. Fruns advokat ber att få tala vid frun!

FRUN. Han kommer som han vore efterskickad! Jag skyndar att säga honom att processen är slut! (*afskedande till Ernest*) Min bästa granne, jag ber er ursäkta — —

ERNEST (*afsides*). Hon går! (*högt*) Min fru, jag har den äran — —

FRUN (*afsides*). Han går inte! . . . (*hon går*).

ERNEST. Min fru, jag har den äran — — (*med glädje*) Ah! hon har gått!

Nionde Scenen.

CECILE. ERNEST.

CECILE (*har satt sig till höger vid bordet, och tagit ett handarbete; afsides*). Han gick utan att säga mig ett ord! Stackars unge man, han är lika blyg som han är kär!

ERNEST (*i fonden*). Tanten blir kanske ond på mig för det att jag stannar! Ah bah! litet nyfikenhet är väl inte något brott! (*går nedåt scenen*) Mamsell!

CECILE. Ack min Gud!

ERNEST. Förlåt . . jag ville inte störa er — men jag har ännu ett sista ord att säga fru Gardonnière, och innan jag aflägsnar mig för alltid. . . .

CECILE. Min tante är i samtal med sin advokat — men om ni genast vill säga henne — (*sträcker ut handen emot ringklockan*).

ERNEST. Jag ber . . mitt sista ord blir kanske något vidlyftigt . . och som hon inte är ensam, tillåter ni mig kanske att dröja här.

CECILE (*visar på en stol*). Min herre!

ERNEST. Det förefaller mig också, som jag skulle ha något att säga er!

CECILE. Tror ni det?

ERNEST. Fru Gardonnière har emottagit mig med så mycken godhet, och ni sjelf, mamsell, tycks visa mig så mycken välvilja — —

CECILE. En granne — — det är ju helt naturligt!

ERNEST. Ja visst . . fastän ni egentligen inte känner mig!

CECILE. Åh, jag känner er något!

ERNEST. Ack ja . . på afstånd . . från den eller den terrassen . .

CECILE. Hvad menar ni?

ERNEST. Att ni till exempel kunnat se mig ifrån ert tält, då jag om qvällarne promenerar ensam i min trädgård, utan att ana — —

CECILE. Hvad, min herre?

ERNEST. Åh . . just ingenting . . (*afsides*) Här gäller att hålla tungan rätt i munnen.

CECILE (*afsides*). Stackars unge man . . han vet inte hvad han säger . . jag borde kanske tala till honom med litet mera vänlighet — — hans belägenhet är värd litet deltagande.

ERNEST (*går för att taga en stol*). För tusan, så mycket värre! jag kan inte låta afguda mig så der, utan att litet närmare lära känna förhållandena!

CECILE (*behagligt och vänligt*). Men min herr granne, hvarför aflägsnar ni er så der? . Skulle jag vara olycklig nog att skrämma er?

ERNEST. Åh mamsell . . det är tvärtom jag . . jag som är olycklig nog . . och likväl önskade jag af allt mitt hjerta att kunna motsvara ert förtroende — —

CECILE (*afsides*). Mitt förtroende? (*högt*) Jag förstår inte — —

ERNEST (*sätter sig, ock säger med ombytt ton*). Jag tänkte på den högst egna ställning, uti hvilken en person befinner sig — —

CECILE. Som ni känner?

ERNEST. Ja, mamsell!

CECILE (*afsides*). Han talar om mig . . vändningen är fyndig!

ERNEST (*afsides*). Det är tid att undertecknad uppträder på scenen!

CECILE. Ni talade om en persons egna ställning — —

ERNEST. Ja, hvilken en dag ser sig passioneradt älskad — —

CECILE. Passioneradt!

ERNEST. Utan att hafva gjort något för detta!

CECILE (*nästan afsides*). Åh, något?

ERNEST. Och utan att det ringaste hveta hvarföre?

CECILE (*utan att se upp från sitt arbete*). Men man värderar ju alltid en person för dess egenskaper.

ERNEST. Mamsell!

CECILE. Dess dygder!

ERNEST (*afsides*). Mina dygder!

CECILE. Och för de förtjenster som man anar hos densamma.

ERNEST. Ja, deri ligger just det farliga! Om man nu skulle ha öfverdrifvit dessa förtjenster, dessa dygder som ni behagat nämna — —

CECILE. Huru? öfverdrifvit?

ERNEST. Om denna person endast hade inbillade egenskaper . .

CECILE. Inbillade?

ERNEST. Fordrar inte då sanningen att denna person visar sig sådan den är?

CECILE. Sådan *hon* är?

ERNEST. Nej, sådan *han* är!

CECILE. Men nej, ni misstar er . . denna passionerad älskade person är ett fruntimmer!

ERNEST. Nej, tvärtom!

CECILE. Min herre!

ERNEST. Såvida jag inte uttryckt mig orätt, eller också ni sjelf misstydtt mina ord!

CECILE. Min herre! inte ett ord mer i denna sak och tillåt . . (*hon helsar som för att gå*).

ERNEST (*hejdar henne*). Af nåd, mamsell! . här är något missförstånd, någon hemlighet som måste förklaras!

CECILE. Jag tror det nästan!

ERNEST. Nyfiken som alla karlar, har jag sedan en timma sökt att försäkra mig om — —

CECILE. Om hvad?

ERNEST. Jag har haft orätt, jag ser det! . . och känslan för det passande borde hafva föreskrifvit mig absolut tystnad; men finns det väl en man, han må vara huru blaserad och misstrogen som helst — fel som äro långt ifrån mig, det försäkrar jag er; — finns det väl en man, som då han ser sig vara föremålet för en ung, skön och älskvärd qvinnas hemliga tankar — —

CECILE. Stanna min herre . . jag förstår visst inte meningen med edra ord, men om denna qvinna är jag, så lånar ni mig känslor som jag aldrig hyst!

ERNEST. Skulle jag varit olycklig nog att förolämpa er?

CECILE. Nej min herre, inte om ni inte velat det! . Men ni säger att mitt hjerta kommit ert till möte, då det tvärtom — —

ERNEST. Tvärtom?

CECILE. Ja visst! När ni ledde bort bäcken från vår trädgård, var det inte för att få ett tillfälle att komma hit?

ERNEST (*med börjande munterhet*). Tillåt mig . . det är ju ni, som med tillhjälp af er tant, börjat processa med mig, för att — —

CECILE. För att — —

ERNEST. Ge mig anledning all komma hit!

CECILE. Ack min Gud! och det har ni kunnat tro!

ERNEST. Ja, ni trodde ju att jag vändt bort bäcken!

CECILE. Men det är inte jag som trott det!

ERNEST. Ja, och det är inte jag som trott . . det andra!

CECILE. Men hvem då?

ERNEST. Ja, mamsell! hvem?

CECILE. Åh . . jag kan inte säga det, jag har lofvat . . då ni deremot — —

ERNEST. Jag har svurit, jag!

CECILE. Och om den person, som fått mitt löfte, nånsin skulle få veta — —

ERNEST. Det kan den aldrig få veta.

CECILE. Huru så?

ERNEST. Om vi här afgifva ett nytt löfte att aldrig tala om att vi ha talt om hvad vi hade svurit att aldrig tala om!

CECILE (*leende*). Ja, det är sannt! Och jag lofvar det!

ERNEST. Jag också! . . . Vill ni nu vara så god och börja?

CECILE. Nej, ni måste föregå mig med det dåliga exemplet!

ERNEST. Låt oss hellre börja på samma gång!

CECILE. Ja, låt oss det!

ERNEST. Tre ord hvar, den ena efter den andra!

CECILE. Tills den dubbla hemligheten är uppdagad!

ERNEST. Vänta nu! jag börjar!

CECILE. Och jag fortsätter!

ERNEST. Fru Gardonnière har tvungit mig svära —

CECILE. Jag har gifvit min tant mitt ord — —

(*De betrakta hvarandra med stigande förvåning för hvarje replik*).

ERNEST. Att för ingen omtala — —

CECILE. Aldrig för någon upptäcka —

ERNEST. Hvad hon har sagt mig, nemligen — —

CECILE. Hvad hon anförtrott mig, nemligen —

ERNEST. Att ni älskar mig! .

CECILE. Att . . (*stannar brydd*).

ERNEST. Att?

CECILE. Samma ord som ni sade, min herre!

ERNEST (*efter en paus*). Och dessa ord . . dessa ord äro en osanning! Ty ni . . ni älskar mig inte?

CECILE. Nej . . visst inte . . och ni?

ERNEST (*förlägen*). Jag? . . ja . . ty . . visserligen — —

CECILE. Ni älskar mig inte . . det är afgjordt!

ERNEST (*med hetta*). Säg att det är afskyvärdt . . förfärligt! Man har gjort narr af oss!

CECILE. Vi äro offer för ett svart förräderi!

ERNEST. Men jag skall hämnas!

CECILE. Ack, jag ber er — ingen vrede . . framför allt ingen hämnd! Se på mig, jag är förolämpad, men lugn! och min enda hämnd skall bli att draga mig undan i ett kloster!

ERNEST. Ja, men på det sättet kan jag inte hämnas.

Tionde Scenen.

DE FÖRRE. FRU GARDONNIÈRE.

FRU GARDONNIÈRE (*för sig*). Jag hoppas att de äro på god väg!

CECILE. Min tant! .

FRUN. Hvad fattas dig, mitt kära barn?

CECILE. Ack min tant, min tant!

FRUN. Min Gud, med hvilken mine du säger det der? Och ni min herre, hvad kommer åt er?

ERNEST. Min fru, jag måste bryta ut . .

FRUN. Bryta ut?

ERNEST. Ni har beviljat mig ett samtal!

FRUN. Det är sannt!

ERNEST. Jag har infunnit mig!

FRUN. Ja, det ser jag.

ERNEST. Och en gång hos er, har ni förklarat mig att vår process var ingenting annat än en förevändning för att göra mig bekant med er mamsell niéce . . .

FRUN. Tyst då!

ERNEST. Som för mig hyste en känsla, mycket nära beslägtad med kärlek.

FRUN. Men tillåt mig — —

CECILE. Och till mig sade ni, tant, att herr Duplessis kom hit för att begära min hand! .

FRUN (*afsides*). Aj, aj!

ERNEST. Nåväl, min fru, er niéce har aldrig haft en tanke på mig!

CECILE. Och herr Duplessis tänkte på ingenting sådant, då han kom hit!

FRUN. Ja, det visste jag.

ERNEST. Huru, ni visste det?

FRUN. Seså, gör nu inte så fasligt stora miner och se inte så förolämpad ut! Kommen hit, båda!

ERNEST och CECILE. Nej, aldrig!

FRUN (*afsides*). Hvad är nu att göra? Minsta försök att vilja närma dem till hvarandra, skulle skilja dem för alltid!

ERNEST. Min fru . . mannens värdighet — —

FRUN. Ah bah! . Ett fasligt brott att tro det ni skulle kunna komma öfverens . . kanske älska hvarandra . . . jag har bedragit mig, dermed väl! . Min lilla intrig kommer inte att slutas som komedierna bruka! — Herr Ernest! . min niéce . . allt är klart: varen lyckliga! jag åtskiljer er!

ERNEST. Men, min fru, om — —

FRUN. Jag förstår! . . situationen är obehaglig för alla kontrahenterna . . låt oss inte förlänga den! (*till Ernest*) Farväl, min herre!

ERNEST (*afsides*). Ett afsked! . för tusan!

CECILE (*likaså*). Seså! nu skickar hon bort honom också!

FRUN. Och du Cecile . . det passar inte att du längre är i sällskap med herr Duplessis! Gå in till dig! (*hon för Cecile till dörren; derpå när hon ser att Ernest inte gått*) Ni är ännu kvar?

Elfte Scenen.

FRUN. ERNEST.

ERNEST. Med er tillåtelse, min fru, men jag går inte så der! Jag måste ha upprättelse!

FRUN. Hvilken då! . Ni älskar inte min niéce hon älskar inte er . . då är det ju ingen skada skedd!

ERNEST (*tar ett steg*). Jaså, ni tror det, min fru?

FRUN. Ni vill väl inte duellera med mig?

ERNEST. Jag vill . . ha en förklaring öfver ert, minst sagdt, besynnerliga handlingssätt. Och jag går inte härifrån förrän jag fått en sådan, fullständig och tillfredsställande!

FRUN. Men detta är ju ett tyranni . . och er envishet att stanna här hos mig — —

ERNEST. Hvarför har ni låtit mig komma hit?

FRUN. Det vet ni väl!

ERNEST. Nej, min fru! Det ligger något under det här! Det är en hemlighet . . en mystifikation . . och jag måste ha ordet till gåtan . . förr lemnar jag er inte.

FRUN. Men jag väntar en visit.

ERNEST. Säg att ni inte är hemma!

FRUN. Jag måste sjelf ut — —

ERNEST. Då följer jag er!

FRUN. Men det gäller en resa . . .

ERNEST. Jag skall ha den äran att göra er sällskap!

FRUN. Åh, min herre!

ERNEST. Min fru . . jag kan vara lika envis, lika besynnerlig som någon annan . . och kan ni, för att få bort mig, inte hitta på någon bättre förevändning än en resa, så fruktar jag för att jag kommer att växa fast i er salong!

FRUN (*afsides*). Det är ju det jag vill! (*högt*) Men, fruktar ni inte — —

ERNEST. Jag fruktar ingenting annat än att synas löjlig . . och som ni gjort mig sådan i er niéces ögon, måste jag hafva upprättelse! . Jag väntar den på stående fot!

FRUN (*afsides*). Vänta du! jag skall minsann ge dig upprättelse! (*hon närmar sig honom*) Min herre! ni skall säkert anse mig mycket brottslig — —

ERNEST. Hvilket bryderi!

FRUN. I det jag lät er tro er vara älskad af min niéce, har jag spelat en afskyvärd komedi med er?

ERNEST. Ni tillstår det?

FRUN. Ack ja! Det var inte hon som älskade er!

ERNEST. Det vet jag redan, min fru!

FRUN. Det var inte för henne som jag önskade väcka er kärlek! .

ERNEST. Men för hvem då?

FRUN. Kom ihåg att jag inte talat med er om henne förr än i sednaste laget . . men jag ville . . jag tänkte — —

ERNEST. Hvad?

FRUN. Ty jag har låtit er komma hit för att tala med er om — —

ERNEST. Om? . .

FRUN. Om en annan! .

ERNEST. En annan mamsell?

FRUN. Nej, inte så alldeles! Men när jag såg er framför mig, så ung, så älskvärd — — se inte på mig, jag ber er!

ERNEST. Men hvarför inte, min fru?

FRUN. När jag såg er så . . så strålande . . talade jag i stället om en annan . . ty jag var rädd att ni skulle förakta henne . . som skulle kunna vara er mor!

ERNEST. Ack min Gud!

FRUN. Ni vet nu allt! . Men jag besvär er vid er heder! inte ett ord om denna förfärliga hemlighet, som ni tvungit mig att yppa . . Glöm denna person, som redan har glömt er — — och som skall fortfara dermed . . hoppas jag . .

ERNEST. Jag hoppas det också!

FRUN. Och på det er upprättelse må blifva fullständig i händelse ni fruktar att hafva synts löjlig i Ceciles ögon, så kan ni få återse henne i min närvaro, och förklara henne — —

ERNEST. Ja! ja . . det är nödvändigt att jag får återse henne, . att jag får förklara — —

FRUN. Jag går att fråga henne om hon anser det passande att återse er . . men min herre! låt den fatala hemligheten hvila i djupet af ert hjerta!

ERNEST. Var fullkomligt trygg, min fru! . Jag är en hederlig man, och det finns saker som en hederlig man aldrig upptäcker!

FRUN. Jag räknar derpå, min herre! . jag räknar derpå! (*går*).

Tolfte Scenen.

ERNEST (*ensam*).

Har man någonsin hört ett mera otroligt förtroende? . jag ryser ännu! . Eröfringen är smickrande, och min ställning serdeles behaglig! . Försmådd af niécen och afgudad af tanten! Åh! nej, nej! så får det inte sluta! Jag måste hämnas både på den unga flickans förakt och den mogna enkans suckar! (*han har stannat till höger; Cecile inkommer med Lise från höger och för henne med sig fram på scenen, utan att se Ernest*).

Trettonde Scenen.

DEN FÖRRE. CECILE. LISE.

CECILE (*till Lise*). Du har ju förstått mig?

ERNEST (*afsides*). Cecile!

CECILE. Lemna brevet, och vänta tills du får förestånderskans svar.

LISE. Ja, mamsell! (*går*).

Fjortonde Scenen.

ERNEST. CECILE.

CECILE. Ja, mitt beslut är fattad! Jag går i kloster! (*hon är nära soffan*).

ERNEST (*närmar sig henne*). Huru? ni framhärdar i detta beslut?

CECILE. Ni här?

ERNEST. Hör mig, jag har besynnerliga saker att omtala för er!

CECILE. Det är inte möjligt, min herre! Vi ha ingenting mera att säga hvarandra!

ERNEST. Åh, var lugn! . . jag har inte önskat få säga er ett sista farväl för att tala med er om kärlek! Vi ha dessutom gjort en alltför dålig början . . .

CECILE. Min herre!

ERNEST. Ja, ni har rätt, hela felet är mitt! Men hvad skall jag säga er till mitt försvar? Ännu brydd utaf er tants meddelande, förstod jag inte straxt . . men jag förstod sedan, när allt var slut, hvilket välde ni redan hade fått öfver min själ! . Och ännu i detta ögonblick, då vi stå färdiga att säga hvarandra farväl för alltid, och jag ser hos er så mycken skönhet, ett på en gång så varmt och så upphöjdt sinne, ett behag på en gång så oskyldigt och så retande . . . ack! vid tanken på

allt detta, tyckes det mig som vi skulle kunnat förstå och närma oss hvarandra! Från min sida åtminstone skulle vägen hvarken varit lång eller svår! Jag vet mycket väl att mina egenskaper icke äro af det slag som väcka en ögonblicklig böjelse . . Jag är ung, oegennyttig och varmhjertad, som hela världen vid min ålder . . mycket vanliga företräden, det är sannt; men jag har aldrig älskat . . och inga ord kunna uttrycka den vördnad och lycka som jag känner vid åsynen af den renaste oskuld parad med så mycken skönhet! — Ack, om ni hade velat . . eller rättare, om ni hade kunnat — — —

CECILE. Hvad då, min herre?

ERNEST. Det skulle inte varit oss man gycklat med, . . hela förvirringen hade drabbat henne!

CECILE. Men hvilken?

ERNEST. Ack, jag kan inte säga er det! jag vågar inte anförtro er en sådan hemlighet!

CECILE. Ni hyser då inte förtroende för mig?

ERNEST. Hvad säger ni? Er, som jag ville anförtro min lycka . . mitt lif!

CECILE. Min herre!

ERNEST. Ja, mamsell . . min lycka, mitt lif! Ty den roman som fru Gardonnière uppfunnit har för mig blifvit en verklighet . . jag älskar er!

CECILE. Ack min Gud!

ERNEST. Ack, frukta ingenting! Min kärlek är lika vördnadsfull som den är varm! Den begär intet annat än hvad ni kan gifva . . nej! säg ingenting . . svara mig inte . . (*närmar sig henne*) Säg mig endast att ni förlåter mig!

CECILE. Jag är inte ond på er!

ERNEST. Åh, det är inte nog! . Gif mig ett ord af saknad . . af förhoppning!

CECILE (*brydd*). Förhoppning!

Femtonde Scenen.

DE FÖRRE. LISE.

LISE. Fru förestånderskan . . (*hejdar sig*) Kan jag tala om det i herrns närvaro?

CECILE (*sätter sig på soffan*). Ja, tala fritt!

ERNEST. Men skynda!

LISE. Fru förestånderskan väntar mamsell och fru Gardonnière — — ty hon sade, att för att bli emottagen, måste mamsell ha sin tants tillstånd.

CECILE. Det är bra! . . lemna oss! (*Lise går. Cecile och Ernest stanna tysta ett ögonblick, utan att se på hvarandra*).

ERNEST (*bakom soffan, lutande sig nedemot Cecile*). Svara mig, Cecile! går ni i kloster?

CECILE (*efter någon tystnad*). Ja! (*går mot höger; paus*).

ERNEST (*beslutsamt*). Nej; det gör ni inte! Och efter hvarken föreställningar eller böner kunna förmå er att ändra ert beslut, så gör jag som ni . . jag tar min tillflykt till utomordentliga medel!

CECILE. Hvad vill ni säga?

ERNEST. Ni står ju ännu i tre år under er tants förmynderskap?

CECILE. Ja!

ERNEST. Ni kan ju ingenting företaga utan hennes samtycke?

CECILE. Nej . . men det får jag nog.

ERNEST. Nej, det får ni inte!

CECILE. Hvem skulle hindra det?

ERNEST. Jag!

CECILE. Ni? . . och med hvad rätt?

ERNEST. Med den rätt, som jag har . . som jag kan skaffa mig öfver er tant!

CECILE. Jag förstår er inte!

ERNEST. Se der just den hemlighet som jag inte kunde anförtro er — — men efter som ni trotsar mig, så skall jag yppa den för er!

CECILE. Tala fort!

ERNEST (*sakta*). Det är för sin egen räkning som er tant förmått mig att komma hit . . hon älskar mig!

CECILE. Min tant? .

ERNEST. Just hon!

CECILE. Det är ovärdigt!

ERNEST. Ja, det är afskyvärdt . . . men det är detsamma, jag gifter mig med henne, och sedan skall jag nog hindra er att gå i kloster!

CECILE. Ni gifter er med min tant?

ERNEST. Jaha, min niéce!

CECILE (*stött*). Det ville jag se.

ERNEST. Ja, det *skall* ni få se! .

Sextonde Scenen.

DE FÖRRE. FRU GARDONNIÈRE.

FRUN. Ni ännu här, min herre!

ERNEST. Ja min fru, här för lång tid . . . här för alltid!

FRUN. Hvad menar ni?

ERNEST. Jag menar . . . jag menar . . . att om ni nyss fann mig kall, brydd kanhända, så återser ni mig nu förtjust, passionerad! Jag kan inte säga huru det gått till . . . det är otroligt, det är extravagant . . . men jag älskar er, och jag gifter mig med er!

FRUN. Ah bah!

ERNEST. Redan länge har jag sökt efter en själ som kunde förstå min egen! . (*betraktar Cecile*) Jag fann endast kalla hjertan, utan poesi, utan passion . . . då ni deremot, Clara!

FRUN. Hvad! Clara?

ERNEST. Då ni deremot, Emma, ni har hjerta, ni är — —

FRUN. Jag är fyrtio år!

ERNEST. Så mycket bättre, det är den bästa åldern! Det är passionernas ålder! Fyrtio år! . Det är inte så det bör heta . . . två gånger tjugo år, så är det! Det är vårens vindfläkt förenad med sommarens värme! Hvem kan berömma sig af att hafva funnit en sådan lycka, ett sådant underverk? — Jo min fru, det fann jag, och jag svär att jag skall visa mig värdig den! .

FRUN (*afsides*). Jo! det här är charmant!

ERNEST. Ni svarar inte?

CECILE (*afsides*). Hon afvisar honom säkert! .

FRUN. Hvad vill ni att jag skall svara? Öfverraskningen . . . min rörelse — —

ERNEST (*lifligt*). Ni samtycker? . (*till Cecile*) Se så, mamsell! tror ni nu att jag skall kunna hindra er ifrån att begrafva er i ett kloster?

FRUN (*afsides*). Hvad säger han?

CECILE. Ja, jag ser att ni kommer att utöfva mycket välde öfver min tant . . . men jag hoppas finna ett medel att undslippa ert förhatliga tyranni!

FRUN (*afsides*). Hvad nu . . . hon är stört . . . upprörd? . . .

CECILE. Ja, jag skall finna det, och då — —

FRUN. Ett ögonblick . . . herr Duplessis' välde är ännu inte officiellt erkändt . . . jag har ingenting bifallit . . . och bifaller ingenting som inte du samtycker till, Cecile!

ERNEST. Mamsells samtycke har ni redan!

CECILE. Mitt samtycke?

FRUN. Ja mitt barn, jag önskar höra dig sjelf säga att herr Ernest Duplessis är ett godt parti, att han är en ädel, oegennyttig, varmhjertad ung man, och att hvarje qvinna kan skatta sig lycklig att få honom till make. — Jag väntar att få höra detta, ty herr Duplessis kan inte utan din tillåtelse blifva medlem af vår familj!

CECILE. Men jag tillåter det gerna, min tant!

ERNEST. Hon tillåter det!

CECILE. Och jag tvekar alls icke att upprepa, det herr Duplessis har alla de egenskaper som . . . som ni nyss nämnde . . . och vore det också inte så, så skulle ert val vara mig tillfyllest, min tant.

FRUN. Men du säger mig inte . . .

CECILE. Att herr Ernest är det bästa parti som finns? Jo visst, jag säger det ju, min tant, för att göra er till viljes! Jag skall också säga — efter som ni tvingar mig — all hans språk är ädelt, hans uppförande värdigt, hans själ upphöjd . . . och att det vore den största orättvisa man kunde begå . . . att inte intressera sig för honom sedan man sett honom . . . och att, sedan man lärt känna

honom, inte älska honom!

ERNEST. Min fröken!

CECILE. Jag säger detta endast för att göra min tant till viljes! Och ni ser det, jag säger det utan ansträngning, utan saknad. — Man kan inte vara mera förtjust, mera hänryckt! . . Ja min herre, ni kan inte förstå hvilken lycka . . hvilken glädje jag känner . . Också är jag stolt . . glad . . lycklig . . jag skrattar . . jag skrattar till och med så . . så att tårarne komma mig i ögonen!

FRUN (*med utbrott*). Cecile!

ERNEST (*mycket upprörd*). Mamsell!

FRUN. Cecile! jag har begått för många dårskaper, för att inte en gång begå en förnuftig handling . . och efter det stod skrifvet i stjernorna att allt skulle sluta som en vanlig komedi, så . . (*till Ernest*) Er hand, min vän! (*förenar dem*) Seså, nu förenar jag er! Varen lyckliga!

CECILE. Min goda tant!

ERNEST. Min bästa tant — — (*hejdar sig*) Ah, förlåt!

FRUN. Hvad fattas er?

ERNEST (*gladt*). Efter er bekännelse här för en stund sedan, vågar jag inte mer — —

FRUN. Var lugn, och försök blott! Ni har ingenting att frukta! Jag har aldrig älskat er . . . men jag ansvarar inte för att jag inte kommer att göra det! Er hand, min nevö! Jag hade svurit att ni skulle bli min Ceciles make . . det var min plan!

ERNEST. Och ni Cecile . . ni tiger? . .

CECILE (*räcker honom sin hand som han kysser*). Jag, Ernest? . . jag gillar alltid min tants planer!

(S l u t.)

Svenska Theatern.

N:o	öre.
1. <i>Magister Bläckstadius</i> , Lustspel.	50.
2. <i>Läkaren</i> . Skådespel i 4 akter.	75.
3. <i>En Födelsedag på Gäldstugan</i> .	50.
4. <i>Rika Morbror</i> . Lustspel.	50.
5. <i>Engelbrekt och hans Dalkarlar</i> .	75.
6. <i>Stockholm, Westerås och Upsala</i> .	50.
7. <i>Herr Dardanell och hans upptåg på landet</i> .	50.
8. <i>1846 och 1946</i> .	50.
9. <i>Jernbäraren</i> . Skådespel.	50.
10. <i>Hittebarnet</i> . Lustspel.	50.
11. <i>Positivhataren</i> .	50.
12. <i>Jenny eller Ångbåtsfärden</i> . Samtliga af A. BLANCHE.	35.
13. <i>Mäster Smith</i> , af J. Jolin.	1:—
14. <i>Det Otroliga</i> , af K. Kullberg.	50.
15. <i>Femhundra Riksdaler Banko</i> , af M. Cramær.	50.
16. <i>En half million</i> , Lustspel af dens.	55.
17. <i>Symamsellerna</i> , af dens.	75.
18. <i>Barnhusbarnen</i> , af J. Jolin.	1:30.
19. <i>Bröstkaramellerna</i> , af dens.	50.
20. <i>Flickorna på Söder</i> .	50.
21. <i>En revolution i månan</i> .	50.
22. <i>Profbladet eller Frihetens lön</i> .	35.
23. <i>Polkander i Stockholm</i> .	50.
24. <i>Carl XII vid Pultava eller Sista resursen</i> .	50.
25. <i>Tidens Strid</i> .	50.
26. <i>Polkander och hans Fru</i> .	50.
27. <i>Döden Fadder</i> , af Blanche.	50.
28. <i>Komedianterna</i> , af dens.	50.
29. <i>Den politiske kocken</i> , af dens.	50.
30. <i>Flickorna på Norr</i> .	50.
31. <i>Efter 50 år</i> , af Topelius.	1:50.
32. <i>Gustaf Adolf och Seaton</i> .	75.
33. <i>En nyårsmorgon i Storkyrkotornet</i> .	35.
34. <i>Lilla Apan</i> . Vådevill.	25.
35. <i>En Knalleffekt</i> .	35.
36. <i>Örebro fåfänga</i> , af J. Jolin.	50.
37. <i>Hin Ondes gåfva</i> , af F. Hedberg.	50.
38. <i>Min vän Löjtnanten</i> , af dens.	50.
39. <i>När man inte har pengar</i> .	50.
40. <i>Också en Profet</i> .	50.
41. <i>Och ändå rör det sig</i> .	85.
42. <i>Fyra dagar af konung Gustaf III:s regering</i> .	75.
43. <i>Tidningskrifvaren</i> .	75.
44. <i>Läsarepresten</i> .	75.
45. <i>Längtan efter äfventyr</i> .	75.
46. <i>En midsommarnatt i Dalarne</i> .	50.
47. <i>En natt i Falkenberg</i> .	50.
48. <i>En god uppfostran</i> .	50.
49. <i>Aprilnarrit</i> .	50.
50. <i>För sent!</i>	50.
51. <i>I Bohuslänska Skärgården</i> .	50.
52. <i>Kusinen eller Studentäfventyret</i> .	50.
53. <i>Blekingsflickan</i> .	50.
54. <i>Tiggarflickan</i> .	50.
55. <i>Den grå Paletån</i> .	50.
56. <i>Lefve Fåfängan!</i>	30.
57. <i>Nyårsnatten på Mosebacke</i> .	75.
58. <i>Valborgsmesso-aftonen</i> .	75.
59. <i>En Hufvudpassion</i> .	50.
60. <i>Huru tiden förändrar</i> .	50.
61. <i>Mitt andra Jag</i> , af Säfström.	50.
62. »På Gröna Lund».	75.

63. <i>Hyresgäst och Husegare.</i>	50.
64. <i>Tomtegubbarna, af Hedberg.</i>	35.
65. <i>Elfjungfrun.</i>	75.
66. <i>Min hustru vill så ha det.</i>	50.
67. <i>Den Ondes Beseegrare.</i>	75.
68. <i>En Bengalisk Tiger.</i>	50.
69. <i>Blixt och Dunder.</i>	50.
70. <i>Andra Tider, Andra Seder af X.</i>	50.
71. <i>Tre för En, efter Bögh.</i>	50.
72. <i>Bark, Park och Stark.</i>	50.
73. <i>Det Höga C.</i>	50.
74. <i>Doktorn och Apothekaren.</i>	50.
75. <i>»På Kärlekens vingar».</i>	50.
76. <i>Majorskans krinolin.</i>	50.
77. <i>En kopp Thé.</i>	50.
78. <i>Han reser för att roa sig.</i>	50.
79. <i>Den sällsynte Ynglingen.</i>	25.
80. <i>Allas vår tant.</i>	50.
81. <i>Nyårs-Kommitén.</i>	25.
82. <i>Den resande Studenten.</i>	50.
83. <i>Den Tankspridde.</i>	25.
84. <i>Sanningsvännen.</i>	25.
85. <i>Calle Glader.</i>	25.
86. <i>En gammal Gosse.</i>	50.
87. <i>En svartsjuk tok.</i>	25.
88. <i>Ett studentputs.</i>	25.
89. <i>Mamsell Garibaldi.</i>	50.
90. <i>Den svaga sidan.</i>	50.
91. <i>Ett äfventyr i Humlegården.</i>	50.
92. <i>Bror Jonathan.</i>	50.
93. <i>Riksdagsmannen.</i>	25.
94. <i>Slutbalen.</i>	25.
95. <i>På Hasselbacken.</i>	25.
96. <i>Frieri och förställning.</i>	50.
97. <i>Mumbo-Gumbo-Gonggong.</i>	50.
98. <i>Ung-Hanses Dotter.</i>	1:25.
99. <i>Herre! Var så god och etc.</i>	50.
100. <i>Majkungen.</i>	25.
101. <i>Kröningsfesten.</i>	25.
102. <i>När man inte har möbler.</i>	50.
103. <i>Orpheus i Underjorden.</i>	50.
104. <i>Slutbalen N:o 2.</i>	30.
105. <i>Ännu en gång »Den svaga sidan».</i>	25.
106. <i>Sällhet på flaskor.</i>	25.
107. <i>Carl Sabelträff och hans rivaler.</i>	25.
108. <i>Trollflaskan.</i>	50.
109. <i>Frun af stånd och frun i ståndet.</i>	75.
110. <i>Malins korgar, af A. Säfström.</i>	25.
111. <i>Sven och liten Anna.</i>	50.
112. <i>Aldrig för sent.</i>	75.
113. <i>Två unga löjtnanter.</i>	25.
114. <i>Inte en smula jaloux.</i>	25.
115. <i>Ulla skall på bal.</i>	25.
116. <i>Giftbägaren.</i>	75.
117. <i>Till tings! Till tings!</i>	50.
118. <i>Jag ber tusen gånger om förlåtelse.</i>	50.
119. <i>Vi äro alla lika.</i>	50.
120. <i>En Söndag på Amager.</i>	50.
121. <i>De begge Pomaderna.</i>	50.
122. <i>Blommor i drifbänk.</i>	75.
123. <i>Herr Jönssons äfventyr i Spanien.</i>	50.
124. <i>Anna-Stinas illusioner.</i>	75.
125. <i>Studenthataren.</i>	50.
126. <i>Kärleken på Sommarnöje.</i>	25.
127. <i>Ett Stockholmsgenie.</i>	50.
128. <i>Fattig på mynt.</i>	50.
129. <i>Ett frieri i Westergöthland.</i>	50.

130. <i>Grannarne.</i>	25.
131. <i>Dagen gryr.</i>	1:25.
132. <i>Den olycklige älskaren.</i>	25.
133. <i>Smådeskrifvaren.</i>	75.
134. <i>Studentens Majnatt.</i>	25.
135. <i>Mammas Gosse.</i>	25.
136. <i>En Komedi, af Jolin.</i>	75.
137. <i>Wermländingarne.</i>	75.
138. <i>Polen Blöder!</i>	25.
139. <i>En Öfverste i fordna dagar.</i>	50.
140. <i>Den gamle Skådespelaren.</i>	25.
141. <i>Den gamla Aktrisen.</i>	25.
142. <i>Rosa och Rosita.</i>	50.
143. <i>Min Tants Planer.</i>	50.
144. <i>Min Son på Galejan.</i>	25.
145. <i>N:o 7.</i>	50.

Särskildt utgifne äro:

<i>Sommaräfventyr på Djurgården.</i>	35.
<i>Homoepatisk kur.</i>	35.
<i>Min lyckliga Stjerna, af Scribe.</i>	50.
<i>Maskeraden i Vindskammaren.</i>	50.
<i>Studenten och hans Älskarinna.</i>	35.
<i>Amuletten eller Ett paradys på vinden.</i>	35.
<i>Lilla Bertha.</i>	50.
<i>Min hustrus andre man.</i>	50.
<i>Malins Bröllop, af Säfström.</i>	35.
<i>Rosen på Kungsholmen.</i>	50.
<i>Dottersonen.</i>	50.
<i>Nipperboden, af Säfström.</i>	35.

S t o c k h o l m. Hörbergiska Boktryckeriet, 1864.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MIN TANTS PLANER: KOMEDI I EN AKT ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE

THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE

PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. "Project Gutenberg" is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation ("the Foundation" or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase "Project Gutenberg" appears, or with which the phrase "Project Gutenberg" is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase "Project Gutenberg" associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing

any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production,

promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks,

and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.